

Висновки: в науковому дослідженні виокремлено основні тенденції розвитку українських телевізійних політичних програм у рамках політичних ток-шоу. З'ясовано, що подальшої наукової розробки потребує питання ефективності впливу подібних політичних ток-шоу на громадянську свідомість глядачів.

Відкритим залишається питання про ступінь довіри до висловлювань як політиків, так і журналістів. Дискутивність і відвертість телевізійних програм дає можливість говорити про демократичний характер розвитку вітчизняних ЗМК і політичних ток-шоу як важливого елементу цієї складної системи.

Список використаних джерел та літератури:

1. Городенко Л. Теорія мережевої комунікації. Монографія / К.: Академія Української Преси. Центр Вільної преси, 2012. — 387 с.
2. Даниленко С. Тенденції розвитку електронних ЗМІ / С. Даниленко // Нові медіа — К.: СПД Рудницька А. 2009. С.38-41.
3. Канетті Е. Маса і влада / Е. Канетті. — К.: Видавничий дім «альтернатива», 2001, — 416 с.
4. Кастельс М. Інформаційна епоха: економіка, общество и культура / М. Кастельс. — М.: ГУ ВШЕ, 2000. — 308 с.
5. Різун В. Лінгвістика впливу: Монографія / В. Різун, Н. Непійвода, В. Корнєєв. — К.: Видавничо-поліграфічний центр Київський університет», 2005. — 148 с.

УДК 811.161.2'282.2

В. М. Васильченко, кандидат філологічних наук
(НАУ, м. Київ)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7470-2879>

НАЗВИ НАЙВИЩИХ ЗАКОНОДАВЧИХ ОРГАНІВ: ВІД ЕТИМОЛОГІЇ ДО НОМІНАЦІЇ

Проблематика йменування об'єктів довколишнього світу ніколи не зникала з поля зору науковців. Особливої ваги вона набирає нині – в епоху динамічного розвитку сучасного світу. Теорія номінації належить до наукових дисциплін, які

швидко та активно розвиваються. Вивченням питань номінації займалися В. Телія, А. Уфімцева, О. Кубрякова, О. Азнаурова, Н. Арутюнова, Л. Ковтун, Г. Колшанський, Б. Серебренников, В. Гак, В. Матезиус та ін. Нині існує потреба подальших досліджень.

Оскільки слово парламент (англ. parliament, фр. parlement тощо) походить від латинського *parlare* – «говорити, розмовляти», його трактують як «говорильня». З іншого боку, у середньовічній латині слово *parlamentum* мало значення «богословська бесіда (дискусія) монахів». Найпершим у світі парламентом (близько 930 р.) став ісландський Альтінг (ісл. *Alþingi* – «парламент»). «Протопарламентами» дослідники вважають такі представницькі органи, як Рада чотирьохсот (Стародавня Греція) та Сенат (лат. *senatus*, від *senex* – «старий, рада старійшин») і Народні збори (Стародавній Рим).

Як стверджує В. Шаповал, «законодавчу владу і парламент нерідко визначають як легіслатуру. Більше того, в Англії ще в 17 ст. латиномовний за походженням термін *legislature* іноді використовували для офіційного позначення парламенту. Наступного століття в частині північноамериканських штатів цей термін був прийнятий як власна назва законодавчого органу і зберігає таке значення в наші дні. Сам же термін “законодавча влада” вказує лише на одну з основних функцій парламенту – законотворчу. До основних функцій парламенту також зараховані бюджетна, яка насамперед передбачає прийняття держбюджету, і контрольна, зміст якої полягає в здійсненні відповідного контролю над сферою виконавчої влади, передусім урядом» [4].

У структурному плані парламент може складатися з однієї палати (монокамералізм) і двох (бікамералізм). Двопалатний парламент звичайно формують верхня та нижня палати. У такій системі закон спочатку «вариться» й приймається нижньою палатою, а потім до нього береться верхня, що, як правило, позбавлена права редагувати текст закону. Її компетенція – прийняття його чи відхилення. Логічно, що в різних країнах парламенти мають різні назви. Їх можна поділити на групи за стрижневим словом:

а) парламент: Парламент Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії (англ. Parliament of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland); Парламент Республіки Казахстан (каз. Қазақстан Республикасының Парламенті); Грецький парламент (грец. Βουλή των Ελλήνων); Парламент Італії (італ. Parlamento della Repubblica Italiana); Едускунта Фінляндії (фін. Suomen eduskunta, eduskunta «парламент»); Парламент Молдови (рум. Parlamentul Republicii Moldova); Парламент Румунії (рум. Parlamentul României); Парламент Австралії (англ. Parliament of Australia); Парламент Канади (англ. Parliament of Canada, фр. Parlement du Canada); Парламент Франції (фр. Parlement français); Парламент Чеської Республіки (чес. Parlament České republiky);

б) збори: Фолькетинг (Данія, дат. folketing < folk «народ» + ting «збори»); Бундестаг (Німеччина, нім. Bundestag «федеральні збори» < Bundes «федеративний/-і» + Tag, Tagung «збори, засідання»); Кнесет (Ізраїль, івр. כנסת букв. «збори»); Сабор (Хорватія, хорв. Hrvatski sabor – «хорватські збори»); Стортинг (Норвегія, норв. Stortinget, букв. «Велике зібрання»); Рійгікогу (Естонія, ест. Riigikogu, букв. «державні збори»); Скупщина Чорногорії (серб., чорн. Скупштина Црне Горе/Skupština Crne Gore, Скупштина «збірка»); Федеральні збори Швейцарської Конфедерації (нім. Bundesversammlung der Schweizerischen Eidgenossenschaft, фр. Assemblée fédérale de la Confédération Suisse, італ. Assemblea federale della Confederazione Svizzera, рет. Assamblea federala da la Confederaziun svizra); Федеральні збори Австрії (нім. Bundesversammlung); Всекитайські збори народних представників (КНР); Збори Албанії (алб. Kuvendi i Shqipërisë), або Народні збори (алб. Kuvendi Popullor); Народні збори Болгарії (болг. Народното събрание на Република България); Національні збори Польщі (пол. Zgromadzenie Narodowe Polski); Державні збори Республіки Словенії (словен. Državni zbor Republike Slovenije). Аналогом парламенту здебільшого в арабських та ісламських країнах є законодавчо-представницький орган, що має назву меджліс (з араб. – «місце зборів»). У кримських татар Меджліс призначається таємним голосуванням

на Курултаї кримськотатарського народу (крим. Qırımtatar Milliy Qurultayı, Къырымтатар Миллий Къурултайы, буквально – «Кримськотатарський національний з'їзд»). Так називаються національні збори (вищий представницький повноважний орган кримськотатарського народу). В Узбекистані парламент має назву Олій Мажліс (Маджліс) (узб. Oliy Majlis – «вищі збори»);

в) асамблея: Асамблея Республіки Португалія (порт. Assembleia da Republica), Національна асамблея Угорщини (угор. Országgyűlés); Національна асамблея народної влади (Куба, ісп. Asamblea Nacional del Poder Popular). Назва «асамблея» походить від франц. assemblée «збори» (< assembler «збирати»);

г) сейм: Сейм Литовської Республіки (лит. Lietuvos Respublikos Seimas), Сейм Латвії (латис. Saeima). Слово «сейм» походить від спільнослов. *sъjęmъ < *sъjęmī «зібрати»;

г) рада: Генеральна рада (Андорра, кат. Consell General), також Генеральна рада долин (кат. Consell General de les Valls) – для розрізнення з однойменними парламентами; Національна Рада Словацької Республіки (словац. Národná rada Slovenskej republiky); Національна Рада Монако (фр. Conseil national de Monaco);

д) конгрес: Конгрес США (англ. United States Congress); Генеральний Конгрес Мексиканських Сполучених Штатів (ісп. Congreso General de los Estados Unidos Mexicanos); Національний конгрес Аргентини (ісп. Congreso de la Nación Argentina). Слово «конгрес» утворене від лат congressus – «сходження; злягання» < congređi «сходитися»);

е) день: Риксдаг (Швеція, швед. riksdag, от швед. riks «державний» + dag «день»); Ландтаг Ліхтенштейну (нім. Landtag des Fürstentums Liechtenstein, < Land «країна» + tag «день»);

є) штати: Генеральні штати Королівства Нідерландів (нід. Staten-Generaal van het Koninkrijk der Nederlanden). Нідерландське слово stat означає «держава», лат. status «стан», пов'яз. з дієсловом stare «стояти»; нововерхньонімецьке Staat «держава, правління»;

ж) кортеси: Генеральні кортеси Іспанії (ісп. Cortes Generales de España). Назва «кортеси» (ісп. cortes) походить від corte – «королівський двір»);

з) палата депутатів: Палата депутатів Люксембургу (люксемб. D'Chambersgebai; фр. Chambre des Deputes; нім. Abgeordnetenkaammer). Слово «палата» походить від серед.-грец. παλάτιον (< лат. palatium «палац»), а «депутат» – від лат. dēputātus (< deputare «оцінювати, призначати, приписувати»).

Отже, як показало дослідження, аналізовані назви походять від місця чи способу колективного обговорення дуже важливих для громади питань.

Список використаних джерел та літератури

1. Іваненко К. Проблема теорії номінації у лінгвістиці // *Studia methodologica*. – 2014. – № 36. – С. 121–126.
2. Малинка А. В., Нагель О. В. Лексическая номинация: ономаσιологический и когнитивный подходы [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://journals.tsu.ru/uploads/import/167/files/16-044.pdf>
3. Миронова Г. М. Назви одягу від давнини до сучасності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kulturamov.uiv.kiev.ua/КМ/pdfs/Magazine14-9.pdf>
4. Шаповал В. М. Парламент [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.history.org.ua/?termin=Parlament>

УДК 659.131.2 (045)

І.В.Кевлюк, старший викладач кафедри журналістики
факультету міжнародних відносин (НАУ, Київ)
<https://orcid.org/0000-0002-5312-8126>

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ – ВИМОГА МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ

Постановка проблеми. Основою інформаційного суспільства є інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ), що широко використовуються не тільки для соціально-економічного розвитку України, а є й однією із основних складових сучасної системи освіти. Вища школа розглядає процес навчання у